

Moskva ja kogu Venemaa patriarhi KIRILLUSE
Jõululäkitus ülemhingeekarjastele, preestritele, diakonitele, mungaelupidajatele
ja kõigile Vene Õigeusu Kiriku ustavatele lastele

Issandas armastatud ülipühitsetud ülemhingeekarjased,
austatud preestrid ja diakonid,
Jumalat armastavad mungad ja nunnad, kallid vennad ja õed!

Täna on meie kirikud täis rahvast, kes tulid ülistama äsjasündinud Jumal-lapsukest Jeesust Kristust, ja Tema Kõigepuhtamat Ema – Neitsit Maarjat.

Kristuse Sündimine on kogu inimkonna ajaloo keskne sündmus. Inimene on alati Jumalat otsinud: kuid kogu oma täiuses ilmutas Jumal ennast ise inimkonnale alles oma Ainusündinud Poja lihakssaamises. Jumala Poja ja Inimese Poja tulemises sai maailm tunda, et Jumal on Armastus, aga mitte ainult Kõrgem Jõud, et Jumal on Halastus, aga mitte ainult Kättemaksja, et Jumal on elu ja rõõmu allikas, aga mitte ainult Karm Kohtumõistja, et Jumal on Püha Kolmainus, kelle sisemiseks eluseaduseks on samuti armastus, aga üldsegi mitte üksildane maailma Valitseja.

Ja täna me pühitseme sündmust, mis muutis sügavalt juurtes inimkonna ajaloo kogu kulgu. Jumal tuleb inimelu sisemusse, saab üheks meie seast, võtab enda peale kogu meie pattude raskuse, inimlike nõraste ja viletsuse raskuse – toob need Kolgatale, et vabastada inimesed väljakannatamatust koormast. Jumal pole nüüdsest mitte kuskil ligipääsmatus taevastes, vaid siin meiega, meie keskel. Iga kord jumaliku Liturgia teenistuse ajal kõlavad sõnad: „Kristus on meie keskel!“ Ning vastus: „On ja jääb!“ See on ere tunnistus lihaksaanud Jumala, Kristus Päästja ligiolekust oma usklike seas. Võttes regulaarselt osa Tema pühast Ihust ja Verest, tehes jõupingutusi elamaks Tema käsusõnade järgi, siseneme reaalsesse osadusse Temaga, meie Lunastajaga, ning leiame pattude andekssaamise.

Kristusesse uskujad ja Tema ustavad õpilased on kutsutud olema Kristuses ilmutatud Jumalariigi tunnistajateks veel siin maapealses elus. Meie peale on pandud suur au – toimida selles maailmas nõnda nagu toimis meie Õpetaja ja Jumal, Kristuse väe abil olla kõigutamatud vastuseisus patule ja kurjusele, mitte väsida heategudes, mitte langeda masendusse igapäevastes püüdlustes oma langenud loomuse ümbermuutmiseks uueks, armurohkeks inimeseks.

Kristus Päästja seadis absoluutse, kõigutamatu kriteeriumi meie Jumalasuhte autentsuse jaoks – see on meie ligimene. Võttes enda peale võõrad nõtrused, jagades muret ja valu, tundes kaasa õnnetutele ja viletsatele, täidame Kristuse seadust (Ga. 6, 2) ja hakkame saama sarnaseks Kristusega, kes „võttis enese peale meie haigused ja kandis meie valusid“ (Jes. 53, 4).

Ning pole võimalik sel rõõmsal ja valgustkandval Kristuse Sünnipäeval, kui kogu loodu kummardub hämmastuses Jumal-lapsukese sõime ette, unustada teisi. See suur arm, mida me täna saame oma pühakodades, peab rohkelt välja voolama ka nende peale, kes veel on Kirikust väljaspool ja elavad selle maailma stiihiate järgi, aga mitte Kristuse järgi (Kol. 2, 8). Aga kui meie koos teiega ei lähe neile vastu, siis võib Hea Sõnum nendeni mitte jõuda; kui meie koos teiega ei ava oma südant jagamaks seda rõõmu, siis võib juhtuda, et see rõõm ei puudata neid, kel seda pole, kuid kes oleks valmis seda vastu võtma.

Jumala Poja lihakssaamises on inimloomus tõstetud enneolematusse kõrgusesse. Igaüks meist pole mitte üksnes loodud „Jumala näo ja sarnasuse järgi“, vaid nüüd on Kristuse kaudu veel ka lapsendatud Jumalale: me ei ole enam „võõrad ja majalised, vaid pühade kaaskodanikud ja Jumala kodakondsed“ (Ef. 2, 19). Sellest lähedusest ja julgusest Jumala ees räägib ka Meie Isa palve, milles me pöördume Looja poole kui oma isikliku taevase Isa poole.

Iga inimelu on hindamatu; tema eest on ju tasutud Jumala Ainusündinud Poja lihakssaamise, elu, surma ja ülestõusmisega. Kõik see suunab meid veel erilisema aukartuse ja tähelepanuga suhtuma igasse inimesse, sõltumata sellest, kui palju ta meist erineb. Moskva püha piiskopi Filareti (Drozdovi) mõtte kohaselt on armastus „elav ja tegus osavõtlikkus teise inimese heaolus“. Selle tegusa armastuse juurde eelkõige tahakski kutsuda kõiki sel rõõmsal Jõuluajal. Et me oleksime apostel Pauluse sõnade kohaselt vennaarmastuses üksteise vastu hellad, vastastikuselt austuses jõuaksime üksteisest ette, Issandat teeniksime tühimatu innuga ja vaimult tulisena! (Ro. 12, 10-11, He. 13, 16).

Õnnitlen Teid südamest Kristuse Sündimise suure püha puhul. Armastuse ja rahu Jumal (2Kor. 13, 11) andku meie rahvale ja igapähele meie seast rahu ja hüve uuel aastal!

KIRILLUS
MOSKVA JA KOGU VENEMAA PATRIARH

Kristuse Sündimine
2013/2014.a.
Moskva linnas